

Madashot Haaretz

(The Palestine News)

Daily newspaper

התקופה: — בחג — — 250 ניס — — 195 קצעה — — 76 קצעה — — בחג — — 4 ליש — — 9 קצעה — — 1 קצעה —	המדינות: — ג'ר נ' ש'ר ק'ט — — 5 ניס — — 6 קצעה — — 3 קצעה — — 3 קצעה — — 1 קצעה — — 1 קצעה —	במדינות אחרות: — 11 קצעה — — 1 קצעה — — 1 קצעה — — 1 קצעה — — 1 קצעה — — 1 קצעה — — 1 קצעה —
---	--	--

Address: Madashot Haaretz, Jerusalem
 Tel.: 1111
 Telegrams: Haaretz, Jerusalem

עתון יומי לענייני החיים והסקרות

Jerusalem, Wednesday, 18 June, 1919 VOL. I. א שנה 1 ירושלים יום רביעי כ' סיון תרע"ט

למצב היהודים והיהדות

העבר שלום לא יתנו להם להקטר בקרב הסתורי ליום קיום. שאין קדושת העבר שלהם תופסת עליהם והתורה שבתחבולות היהודים בן העמים אין תקן לא ליהודים ולא לעולם. כי פושטים הם אכסם היהודים את תרבויות העמים לחובם. אבל אין הם נכנסים לחיובן. ושאין פתרון לשאלת היהודים בעולם אלא אחת: ש י ב ב ת - צ י י י - ההכרה הזאת מצאה לה את שעת הכשרה.

העם הגדול בין העמים החותמים. שהיה כמות כמצוינו ושחוא גם בר-בצרה לארץ ישראל. החלום והבריו בחכמת כעלי-בריות.

בית לאומי לעם ישראל בארץ ישראל והתחלפת הזאת יצא תצא לפועל. - כשתבנה העברה. שיתחלקה כמערב. והעמים יצטוו בן הדליקה. וישבו לבנין העולם. ואולם העברה עוד לא נכתבה. מעל הגבולות שבין ארץ וארץ התחיה האיש להדור לתוך הארצות. ארץ הצפון בוערת בלה. והאיש שולחת את לשונה עד למרחוק. וכשנה צפונה לכל העולם. כי די חומר כמפוצץ הבינה התרבות העברית בכל מקום. בוערת התרבות העברית. ופורזים העמים המצומצם בחצלת העולם. והעם שזה רק עכשו יצא מעבודתו לתורת ובעבודתו. שאף לתורת כלבו אלא לשיטתו. ושיטתו דמוכה ע"י החוקים מסנו לא ספק לזכא את החלשים כמטו. העם הפולני - גם הוא מצול את העולם. ובגיתים הוא הלך ומסדיר את היהודים שבארצו. בארץ יהודים הם ולא פולנים. ובכל מקום שהדורן נרש. באוקרינה או בליטה. הורג הוא ביהודים כמות נפשו. ובפשו לא תרע שבעה דרם יהודים על שיעניו לשאן להיות אורחים בסדינת פולניה הגדולה. ואין מירו פול.

וזכר העמים. היושב על כמא השמש וזן על העמים והסדינות. מתוך שאיפה לשחר את העמים השפוערים והחלשים את הצדק בעולם. איננו שם לב לאנקה החלשים. לדבר היהודים החלשים כסים ע"י "גבורי פולניה. שמידי להם העיו והגבורה. האומנם אין חבר העמים שופט שאלות מרות הישות כאלה ואלה. שיש בהן כדי להסית כלב היהודי כל תקוה לעתיד וכל אמונה באדם. מתקרות כמות. ואי אפשר שלא תנקרת ואלה תועקנות את החלכות של היהודים. וזועקו החלכות של היהודים שבמערב לעת כמות. לאתרי שיעורו בהם את התקוה לעתיד קרוב מזהיר בעולם כלו ובקולם הם. בשעה שכל העולם מלא אוי רבנון להם וסמוכן לעולם.

הנפילה שאיננו רמז לביאור עמיקתא. שפנת החקות לתחום היואש. - כי יודע. מה באחריתא. עד עכשיו היו היהודים כמערב חומר שרפה. ואולם התקוה הגדולה העירה כדם את האנטיה.

על כפר. רגע קם האירו מני הסורה. ואולם השחר נשאר הכיו סתחת לאוק. ובגיתים כמו השמים עננים ובסקום עמוד השחר בסורה עולים עמורו. אש ומסרות עשן מן הסורה שהקופה את המערב.

בוערת התרבות העברית. מי הבקיע את המערה. אנתנו. בני העם העברי. בני התרבות ששאפה לא רק להחליש את האדם בעולם שפחוצה לו. אלא גם להחלישו כבעצמו. הרים את האדם והעלית אותו על עצמו. על החיה המורפת שבו. - אנתנו יודעים. שאין יצאה הדליקה.

התרבות העברית. שנבנתה לה ככה הכרה אנשית עולנית. מתוך שאיפה לשיוון. לצדק ולטוב. אלא ככה הצירה העברית. מתוך התאבקות של כחל כותרים זה את זה והתרוצות של נגודים - היא שהעברה את המערה. והיא היא בעצמה גם הבערת.

התרבות הסינית הזאת הנכירה כפסלחה הסכני את החכמים בין הלחי הפסונה התברות. וכשיא הספיק עוד שכן העצמות של העמים. אינם בני תרבות. לשיח כל צרכם את פקרי הפסונה ולדבר את השפוער שבניהם. התחלקת האיש סמאיה.

בוערת התרבות העברית. מתוך הבקיע הזאת עמיד לצאת עולם מתוקן - כמדה שאיננו יודעים. שיבנה על יסוד של נגודים. להתקן כפיצת אחת.

ובקולם הסתוקן עתידים גם אנתנו למ צא את סקינו ולבנית מחדש את עולמנו. וזכרונתנו לנו היכולת לבנות את עצמנו ודאי שנתלד לאם לאם סלכות את האחרים כחקין עולם בעל כרחם. התרבות העברית תתפתח ותתקן ע"י בעליה. יהודי. שהוא "גבור בעיקרה. שסוה איננו חוסר אחרות של שניות ופולני. שלבו אינו הולך אחרי הודינות לשם שלום ושאנינו רואה כרבת בתחרות בלתי מובנת לשם שווי השקלה. יהודי - יכיר את עצמו ואת סקומו. כשתתה לו בעולם פנה אתה שלו. ודע שלא להרעיש כשאומרי ובדרישותיו את התרבות של אחרים. כשיהיה לו סקום אחד בעולם. שרשם יוכל להכות שרשים. לא יהיה חלום כיום סקום. ולא יהיו עוד כנינו. מה שהננו עכשיו כרוכני. "אורחי העולם". שאין להם שרשים כיום סקום וישעל בן קל להם בכל סקום שהם להפוך לעקרות הכל מן השרש. כל זה יבוא. כל זה מוכרה לבוא: היהודים החלשים שאפו לזה. והמפושחים והפקחים שבקמים הורו להם. והבערה העולמית הכשרה את החלכות והבינה את החלשים לזה בבית ובחוץ.

תפסלה לעינו כל המרדוה העמוקה של בני עם פפור וספור. שכלפי האחרים הם כלם כאחד יהודים וביניהם לבין עצמם הם רוסים. נרפנס. צרפסים. אנגלים וכו'. ויוצאים הם לתרוג ולקרנ על חלופות של אחרים. ועומדים הם במערכת המלחמה אלה מול אלה. ואם יסוהו מות נגודים או ישוהו סדה המערכה כשירת הנצחון - הם הנחשלים וזכו המנוצחים. ולקוות זאת הורגשם האחרות הפנימית של היהודים. ששפסחה למרות חשור המרדו הוצני. כאשר שרשים אינם כסקום אלא כוסן. כעבר הרעון ששוקף לכלם. ושלאחרים החוצצים ביניהם כחות. אין חלק בו. והורגש להם לעצמם ולרבים מן האחרים. ששרשים היונקים מן

היום:
המחלקה האמריקאית של הועדה בין-הלאומית בא"י.
הד הפרעות ביהודי פולניה.
ממשלות ההסכמה מכירות את האדמירל קולמשק לבעל-בריותו.

ירושלים יום רביעי.

לעתון יומי. ציוני-כלכלי ופרוגרסיבי. הכתה ארץ-ישראל זה מכבר. גם כתנאי הקום הקשים של השלמת התרבו לא יכל הישוב העברי למצוא פתרון בעתונת המסמית. שהיתה תלוי כינם כסוכן התרבות והרעיון. ונשא את נפשו לעתון "דעת". רל לעתון שהיה עומד למבר ברשות עצמו וידע לתאר ולכרז את חזיונות חייו מתוך הכרת הדברים הגבוהה והבנתם הברורה. וכיחד נבר הצורך הזה בקול מיום שחרור ארצנו ע"י הצבא הכריזם. אבל מסבות שונות אי-אפשר היה לגשת להצאת העתון והקמתו. עד היום הזה.

תם עתה. כשדעיקה סף סף השעה שצפנו לה. לא נוכל לדאבנו לאמר. כי שאיפתו הנשמה כמלאה: עטובים מנינים שונים ופירעונו עוד לעת-עתה משכלל את העתון שכלל נכור כמדו הדיעוני ומגדילו כמדה המתאימה לצרכיו כיום. ומצב הענינים בעולם ככלל ובארצנו בפרט יכרעו בוודאי לעבור לפעמים כשתיקה על חזיונות שראוי לדבר עליהם. או להפתק כנגיקה קלה וכרמו דק תחת כרוז מפורש והארה רבת צדדים.

אלם הדברה. שעתונת כל הארצות כמעט נתונה עכשיו כתנאים בלתי נודים מתין אלה שהוכרנו. שחמש לנו כסקרה זה חצי נחמה. תם השתנות התנאים האלה בעולם כולו ישתנו כמסכן. למרבה גם אצלנו.

לעת עתה נמנו כמפחדות מנומות ונשתלד לתל לקהל העברי בארץ ובחול את אשר אפשר לתת כוכן הזה: עתון יומי צענו לא נחל כיותר. אבל חפש ורעני שהאף למלא כאמונה את הדבתו. מתוך הכרת האחריות הגדולה שהיא סקבל על עצמו. כאמרו לדיות לפה לכל נשאי הל תחיות הלאומית כשעה המורה זו של מעבר מולחם הציונית אל יהדים הבעשים והמפשיים כבינת הלאומי העומד להכנות תחת הסתה ובעזרתה של אנגליה.

לא נעלם כמנו ענינו הקשי הרב שיש בבקשת פתרון אויסקיבי לשאלות הרבות והמסככות המנסרות עתה בעולמנו העברי. אלם שאיפתו הנאמנה לכחן מצד ערובן הלאומי הכללי את הדעות השונות. השוררות כחלקים השונים של מנתנו הציונית. להעריכין הערכה צודקת ונקיה ככל משוא פנים - שאיפה זו תעמד לנו. כפי שאנו סקים. להעמיד את הדברים על אמתם ולכן את דעת הקהל לדרך הנכונה.

אכן מוכן סאלו. שכלל זאת לא יהיה עתוננו "כמה חפשיית" לכל רעיון ולכל דעה שהיא: כי כשם שיש מצד אחד תביעות מינימליות לגבי הצורה הדיענית של דבר-דום. אשר אין להפוזת מוהן באורגן ספורתי הראוי לשם זה - כך תועד כמדה יתרה יש גבול ל"חפש הדעות". שאין לעבור כעתון. אשר מנסת הכללית קבועה ע"י תכנית כל שואה. אפילו אם תכנית זו היא רחבה ומקיפה כחכנית הציונית. השואפת לתחית עם ישראל ושפת ישראל על אדמת ישראל.

נכל רק להבסיה. כי מהצד האינפורסציוני ישתלד עתוננו - עד כמה שזה אפשר כתנאים הנוכחים - לדיות הד נאמן למאורעות החיים החשובים ביותר בארץ ובחוץ-לארץ ומזהר הספרותי שאף להציע כוערת ההשתתפות של מוכי המורים מכל הסוגים אשר זכרםבחה לנו. לדי העובד האפשרי לטעו ע"י כך לפתח מוכ מעמו של הקורא העברי.

ברצון מוכ וככונה מהורה נגשים אנו לעבודתנו רבת-האחריות. ותקוות חזקה כי קהל הקוראים הרחב יפגוש את שפעולו ברנשי אמן ואהדת.

המערכת

אין האם העיון לכלי הפנים בכל לישועה העצירה
 לא לאחיות העבודה למחיה עליהם לפעמים כי בקרית
 יבד עד אין קץ.
 ואנו הרגיל לעסוק על המספר, לשים עין על
 הקורא הנבנה, לבנות את דופיו ולהרעוע בשעת הצורך
 את עצמו התרגום, ראיתי תוכן לעצמי לפנות אל
 בערכת "הדעות והשקפות" להציע לפני את המאמר
 המפורסם, שהוא בעיני חלק גדול מהקוראים כהגות
 "שאלת השאלות" ולפרסם את החשובה בתוכם. ואני
 אני בפרט שחשובה זו הנה את דעת הקהל, כי אם לא
 אשנה דרושים עתה להגות דעת הקהל - חזן במקרים
 הרבים - עוד אילו אשערים, שום דרושים ודיוקנים
 קצת יותר מדי ואשר סיים זאת התורמים את ארצנו
 נעשה שפורסם קשה במקצת, מן ארבע ביותות בית-דן
 יוצאם בזה לכל "מתנגד" ודרושים "צודקת" רוספטיני
 בזמן שאין לה דבר זול יותר מדי אדם אלא שששני
 "הנמוס" אין למלאה, והלא כל אחד מאתנו מתנגד
 במובן, לפי שהוא ולמה שהוא, כי יוכל אפוא להשיב
 בשעה זו רצון את כל הישום, ואפילו את רובת אולם
 בכל זאת אין אנו פשוט כולות לקרואם את אשר הגיד
 לי בשעם הפערכת בתשובה לשאלתי בענין הפערכת.

סיליסטון קסן
בְּקֶרֶת.
 הקהל שלנו צאם לבקורת

"העלשה" זו היתה סציה בקרבו גם בשנים
 "המבוכות", שנת העבודה השקטה, התקדמות האסתר
 והמבטוח העצמי, היא גדלה שבעתים בתקופה האחרונה
 - תקופת הדרוש, תקופת הדרוש העולמי חילום הבנין העולמי,
 תקופת התקוות הפוריות והיאם הפכה, תקופת הפחד
 האין ועד הצירים השולטים בפה וקרי בקשמה, תקופת
 "הפסח" והצוק "המפני", "האורח", "המדויק" וכו' וכו'
 עתה תקפ צמאון בקרית את כל הישום ארץ-
 הישראלי מן הקצה אל הקצה בלי הבדל בת הפלגות
 בלי הבדל נול וסין, כלם, כלם רוצים בבקורת, ודוקא
 בבקורת דרושה חיוניתה עד כמה שאפשר.

וכי רוב יותר בקום סציה זו מעטות ייסר
 העתון הדין היחיד בארץ-ישראל ועל מן נישאות
 עתה הרבה עינים על הפערכת החדשה, ובתן סימן
 שאמה גדול - האם תהיה בקריתו המאסר, המורד
 יתח לבקר האם יצאה העתון ויכל לבקר את כלם,
 בלי יצא מן הכלל יש אשר השאמה היא גם סבילה
 ובחרה יותר, כמו לשהל.
 - האם העבודה תחת שבת הפערכת את האשק
 אי את ועד העתון
 אה
 האם תגידו את האמת, כמו שהיא, בפני
 התאוקים והתירדים

התכונות הפערכות בקרית, העינים כלו בוער,
 ואולם מתוך הפערה היתה עתיד לצאת עולם מתוקן
 - בסדה שאפשר לו לעולם שנבנה על יסוד של
 נגורים להתקן בקפיצה אחת.
 ובשחכבה האש והעשן יתפור, יראה גם לנו
 עמוד השחר -

הכניסה בקרבם, ואין להם ואין לעולם, אם אגרנית
 זו לא תמצא לה מוצא בעבודה של בנין, של בנין
 עולמם הם.
 ואולם אין יסוד ליאוש.
 רבים הם הללו, אך מרובים הם הללו כל
 עם ועם.
 אך לא לצאת תאכלי רוב, לא לצאת תהיה
 יד עם בעם יד אים ברעוה.

בְּשִׁעָה זו

עוד פרס הסתרה גם הקולות בכל נקודות
 ישונם, במקומות רבים עוד פרץ תודעה -
 וקא עכשו נראה הפרצות השמעות כרעכות
 התודעה, אפילו בעיר הראשה כירושלים - כחוד
 כירושלים, עוד אנו עומדים עקובים התחדות
 כוחותינו הצבאיים, זו התחדות, שאך סמנה
 פנה, סמנה יחד כל היטו בעתה.

גם עתה שוכנים בערפל היסטו בעתה
 הקרוב אל השלטון העולמי, כי יתיד לנו
 ודתה מי יהיה עתידות... ועדיין אנו חסרים
 את היסוד לכונן הכלכלי, אין אנו מוכנים כלל
 לקראת קפי הנהלה, עומד צרים מאד הנהלים
 כשכלל הכנסים שישונו, ואנו יודעים: אלה
 המה "הכלי משה", גורמים מכאוב ללב בכל
 תהלת ממשכות קשה לעתון, והענין להיות
 לפח לצבור, לעבור על כל זה כשתתקו אבל
 שכעתים יקשה לדבר על אהדת אלה, לברר
 את המצב, להאיר אור על דבר כלתי-כחור.
 אך תודי נא הברנתו אהידה, שכל זה רק - עד
 ארנית, תשנות בני-הם, שאנו צריכים להתנכר
 עליהם, מאחרי כחלנו עומד השלום העולמי, ואו
 ישוב גם היטו בארצנו להיות חיים של בנין
 הנהרשת, חיים של יצירה לאומית, חיים של
 תודעה, הדברים יתבררו ויתלכטו בעתה הקרוב.
 והכל נטל לדבר על המצב כיתר בסודה, את
 אשר נראה נשטיע, לא נבחר דבר.

מורכי כן-הלל הכהן
 אין לה לכאורה דבר לה יותר ועם זה אין
 לה דבר קשה יותר מאשר להאיר למה קוראים
 את המצב עכשו, בשעה זו, כמו בשעת היסוד
 צורך היה לעשות, הנה זה לנו ששנתנו עשר
 הדש כמו נראה בארצנו עממי הנהלה, ועוד
 פרס העקם המספר, המספר בהיא הידיעה, זה
 שאלו אנו נישאים את נפשנו את עינינו, אין
 אנו מפילים אשמה על ראש מי שהיא, הידיעה
 ומכירים אנו את המכות הנורמות למצב שבוה,
 אנו גם מכירים אותן, אבל - העבודה היא כך,
 תכלי-לידה קשים מאד עורבים עלינו במשך
 כל היודים הרבים האלגנטרומסמה והנורמה
 הבלשורת, נשתחררה ארצנו, - הנהג, מצד
 אוד, התקם כן-הלאומיים הדרשים מאת הנוכח
 לשמור בשבת העבש על חק המסלמה של
 האיל, ומצד השני שורר עוד בארץ המצב
 הצבאי, שארית המצב של ימי המלחמה, כל
 עוד לא נברחה ברית השלום, באופן זה וכתי
 בארצנו לחסר ה משמר התרבי גם לחסר
 י העין הצבאי, - הנהג אנו עוד פרס באנו
 אל המנהג האף כי אל "הנהלה", אנו עודנו
 הדוקים מן הידיים כספרם, מדיים שיש בהם השש
 התענה והעבודה והאין כום מעקת הרצון,
 חיים תונים וספרתמים את הנהרה הארית
 וכיודו את העבודה ההכרחית, הן העבודה
 היא כל-כך רבה, נהלת, רבת המסקנות,
 נהלת המסקנה, והבנין מה בארץ, הבנין שלט
 עוד פרס הנה, הבנין הצבורי והבנין הכלכלי.

שלמה בידוד ולצמן מפטרוגרד
 מביע בזה את תודתו החמה לכל ידידיו,
 שהשתתפו בצערו על מות אמו
שינה רבקה בת עקיבא,
 שנפטרה ביום א' מ'ז אדר א' תרע"ט, 16 פברואר 1919
 והובלה לקברות בעיר יקטרינובורג (סקייה)

הודעה
 הפתח יחדשה השקין (התוצאה העברית של The Palestine News)
 שנמצא ע"י הרשמה הצבאית למר יצחק גולדברג, אינו שומד שד בשום קשר עם
 צבא המפלגה המספרת, הוא אישית כיהולם ע"י מי יצחק גולדברג, הכרל
 האנדראי היחיד, כל הכנסים אשר זמן זמיתםם לא עבר בשח העשרה השתון, יקבלו
 להבא את נלימות השתח יחדשה השקין, לפי החשבון.
 בכל הנוגע לעתון מהבקשים לפנות אל משרכת יחדשה השקין כירושלים.

חברת אנגליה פלשתינא (בע"מ)
המרכז בלונדון: ברוק האון, ולברוק, E. C.
 דמניף הראשי: יפו.
 מניסים: ירושלים, חיפה, בידות, חברון צפת, סכריה ועזה.
 הבנק מתעסק בכל סניף בכל עסק בנק, מקבל סקוטט וטוחה חשבוטת למונים קבועים ובלתי-קבועים
 מקבל שירות לסקוטט ולטובטא, קנה ומכר שיקים וכל מיני ניהודשך ועל במוטות
 אחרים וכו'.
 הבנק מעביר כספים מרזיל אל אי, ומאי אל חריל כמגמים הוחר נודים

פקדי הא"פ"ק, סניף ירושלים
 מנכ"ם את הכרס חיים סלוביץ' לנשואיו את כחירת
 פועה בלויש סין ומאחלים להם שישבו לבנות
 בית עבר נאמן לעמנו.
 517

"קופת-עם" ארץ-ישראלית, בנק-קאופרטיבי יפו
 מקבלת סקוטט ומכונות, קנה ומכרת כל מיני נלוטח וששששך, נחנת לסיכו הבכר
 בכל סקום השמטח ומסכר-אקדימיים, מקבלת שירות לכונן, וכל מיני תשדוח לטובטא
 משהות השכונות: מסצ'אלים, עבר-רובט, מקבלת שירות לשכונות ולסכדה ומשכנת בכל מיני
 עסקים והכנסים כהון של סכוד חקעשה.

אגודת הפקידים, ירושלים
 מנכרת כנרת מוט את חברהו:
 משה גרנרזים
 חיים סלוביץ'
 אהרן שניידר
 לנשואיהם.
 אהרן שצקס ומשפחתו כירושלים
 מבקש לרעה משלום אבו וניסר אלחר
 מי-קובסקי (רב כולודאק) ואחור ר' משה
 שצקס (רב בלינישאק) שזה שחי שנים שאין
 לו שום ידיעה כיום, האודריסה כשטו 581

דפוס קואופרטיבי "אחדות" ב'פ'ו
 עבר מדידתו הקודמת שבעיד לזירה חדשה בתל-אביב (רובע לילבלום,
 בית הצלפון מ' יוסף חדי)
 מתקבלות הזמנות לכל מיני הדפסות וגם לכל מיני תעשייה של חומטות
 נט"ו ומחכת.

נרנד ניו הוטל
 הבלון היותר חשוב כירושלים
 הדרים חכילה ספרותה השחיתת הטיים נודים.
 תלטרטו כוד להשיג מקום.
 רודה יעקב, אהרה, חנה, כידוד
 ככרכים אח משה כרינהוף ואה הרה
 ככרונסלד ליום כואם ככרייה הנשואין
 יכאחלים להם אשר וכל מצב שלה,
 יודעלים יד מין היסוד.

שעת המבחן

ענתאי וקן אני

כראובנים שנה ערכתי עתון כארץ חבבות ומד שבעי בעיני, אודיכ מדי יום בימים, בחבתי ב מאמרם שחברתי זהה ב מוסלם התעוררות על עבר אלמדי היתה מונעת כל הימים על צארי, בשכל מלה אפילו הותר שפוטו, הותר נקה מכל בונה רעה, היתה עלולה להביא אל התלהו.

אך מקולם אפילו בשעות היותר שחרות של הימים הריקים תרם, אל היה עמי דעה כבדי כמו הפעם, כשאחותי לכתב שם מאמר בעתון 'השלם והפסק' של ארבע השבוע האחרונות.

ארבע שנים עברו בלי הימים היותר שחרות ועובתי את עמי מדי, ולחתי מארצנו התרחקתי מעל אדמתנו, אבל יכלתי לזכר פה אל פה מזה הקהל, שבארבעים שנה של עבודת חסדי נקשרו נפשי בו בנימים רבים פנימיים, יקיים לי חביבים עלי. רק ארבע שנים עברו לכן היום תראה שהיא נרמה לי עתה כיום אהבתי, ומה רוב ומה גדול חסדיך רק עם אתמול זה ובין הימים בבודות השנים שנשחטנו על מעמד הדרבים גם בארצנו לכן אז דעה עתה.

יש יצרה נהלה זהו הימים הרם, יצרו ערני של עם שדעו למרסן מעלת הגדולה שאפשר לו לטעם להתרומם ערני, שישאי, את העם הזה, בלעטם של שלטון כבשה, להביא על תכלי כלה שהיא איזוה, חזרה הברזל של העם הזה היתה נסויה על פי ארצנו, ומלכו, כשמו מלך צור הכעיס אחר כלבבו השמיים אעלה ממעל לטכני אל ארם כשאי - כבר ראה את עצמו בתלמו ישיב על פי כמא מדי.

אבל, כל התולס השני שנשחטנו הוא על מסעלה ככפה לא היה אלא - סעות נזיו

נו גדול חשב חשבונות של עולם על פי דרכו הוא, וסדר את כל העמים על פי סדרו, הוא השב ומטע.

ארבעים שנה ועם הגו הזה את וממו הגדול, והרפיקעות והידיעות שהיא מספק בה, הבין כלל פרשיה וקדוקה וקדוה אל המלכות, שהיא על פי כל דעה התינון שלו, היתה מחויבת להביא אל מבקשה, לרד לפנינו גימל, ולתתם כיוון קצר מרסם לרגלי ידולתי העמים, הירג-גדול, וזה העם הימים וירסם לארץ קדושה הארצות, וישב על המעלות במעלות התריבות האנושית אלה שנה אחרונה יתנו סמני מלכותה של רומא בשערתה על המלה בלי הרמים, בלי כל ריטי

אך הלא היה להשא

כל בבורות היוליות, כל המצאות חכמה, כל הדיכין וכל מראות ידו הקשה לא הפילו את לב העמים בקרבם ובח במדה יוליונית של העם הזה ולת נגדה. נצטרות מפורסם באמת הלא אמות העולם, גדולות וקטנות, תפסו זו אחר זו על האמפת הקטנת מכה אתר סבה, וכל נצטרות חדש של העם הזה תענינו אחר ענין לעשות מלכותו, ויש על שפת המרסן שטריות צרפת, שם פתו היוליות של העם הזה ונשברו בימים מעטים

סוף עמוד 3

האמריקה אהדת הדינים הלא היתה והדן היותר מרודר באשפתה - אלו הדין והדין, אם המצב היה צריכים הידע לזכין, ומבצת היה - להסתמם, היינו צריכים להתערב עם יתר האומות שדעה את מדינת האמריקא של פולנה - עם הריאזי בגליליה שפיהא מרין את דם וזרע כבגני, אותו האמר הורחבו שחמן כצדדנו עם כפולתם בכחיותה שלמלכת האמריקא בשנת 1896 עם הילמא, שאת שפתו גרשו ופולנים אף מבית הפולניה עם הבליוסות אבליה נסנק, ומדולב, שגם על פי מה למסר על מלכות הדינפס הפולנית, כל העמים הלאה זה שבעני את נפשם ידענו, את שנתנם פולני ידענו את בגליליה חכמו בני הבורחים והרולנים בשנת 1896, היה נבדד שפירזו לין ביוליה הלאה הוריסת בשנת 1897 וזדחת לעזרת הדוכן הלאה נגד הפולנים כל העתונות הגיערה על הילמאס במוק היתה ויתה מלאה דברי שטאה נגד הפולנים ולאו רק זה לרם אז מנדענו ובקנ... אבל על הלאה זה מנדענו ובקנ... מנדענו בשנת 1811 היתה אהבה פרשית בקיבוץ, ונגמט מצד אחד והאוקראינים מצדו השני, אחד מהאוקראינים האלה נעשה אחר-כך לנשיא הרפובליקה והלום היה יתר הטאסיסו פה אהר סמנדיה האומות האלה באספסוף פה אהר לנצטרנו על פי הילמאס הלאה באשפתה כפולתה נצטרנו נגד הפולנים בכל המדינות וכלל הפולניות והלרסם הקהל, הצירים והקסמטום, שלשה מלחות לכל מנדעיה קדמי, הצירים והקסמטום יתנו האופייתו - הלחות לפני אשפת העולם שהפולני הילמאס הדי-סוכא את הלוחץ המענה את הדין, את הדין-סוכא את אהר הקולו מעל לומר לחת אוניאטי את אהר חת אבל את ההצעה האחת לא קבלו מנדעיה הציונית, בסנקס בנד, ועוד היתה התענות עתה וציונת הדו כי אמר ששאר כל העם להעניגו לאבנפוטיה של עם אהר גם אם העם הזה סרדעו בגלות קטום כל שישחשש בלשונם כרי להסדיר את אודת מעל פני הארץ, אסר על

עליו לחיות כמו כן גדולים או מדיכיים, או מרדנים לחיות עתה גדולים, ואם אין - אכזה קולנו, נגורו לו, ומסמ שהספקי לראות בשבתות המעטים מאו שובי מבלתי ועד עתה נרמה לי כי הצטרר שלטו ענדנו בחייתו מלפני חמש שנים עמדו, וקמד אותו הצבור שהיה לפני העתונות העולמית של חמש השנים האחרונות. הוא אני כי קנה המדה שבידתי עתה לכל המעטים שנעשים בקרבנו ענדנו אותו קנה המדה של קטנות ושל דלות, שבו מרדנו את כל הדרבים והמעטים לפני המאורע הסדני והגדול שהתקוץ פתאום בקפיצה אתה של סאות בבורות, כמדרת צבור של חלום הלום לימים זדקין מדרת עים סדני שמוסל עליו להתחיל מדי סדני נדול ועמם.

וכשני מתבונן לכל הנעשה בקרב צבורנו ומאין לכל המרבר בכל הדינים, שלו, אני גודם ותראה שהאל את נפשי האמנם רק הלום טוב הלטמי, האמנם לא נלחתי כלל מארצנו ולא נחלקתי מעל אדמתה ולא נתפלצו עמדי תכל לפני מלחמה איזוה ולא נשחטו מרדי העולם הסדני כלו לא ארע המאורע הסדני הגדול גם בדברי הימים שלטו, ועלמט ענדנו עולם קסן כמו שהיה הוא נדע כמנדעו הקטנות.

וי כל עבר ופנה שאני פונה איני דואה גדולות, אני מעטים גדולים מעבר סוד, ואין דברים גדולים מעבר השני, יש 'תמימות' פורת או יותר חשוכות יש מענות פורת או יותר נדקוה, אבל הכל באותה לשון, באותו סגנון, כמו כוסן שרדעו צבור דל שדעו פעולתו ביד קטן, על סמומסם כר' אמות של מעטים קטנים ילד.

הרי שעת המבחן הלאומי הגדול שלנו חלכת הלוח וקדוה חסון קצר, עוד מעט ועליו לעמט למבחן זה בפני אמות העולם שלאחרתן לעזרתן או צריכים הגבול, עד הרגע הזה, לעזרתך מעט הקטנות שאנו עוד מתעפרים בו עם עתה כל הימים תגלה לפנינו גדולים גם צרי השקלה, גדולים כמדה מספקת כבדי לחיות עולמית לכלל את רב המוכה שהמאורעות הגדולים גרמו שתתנו לנו?

רק כשני ספק זה, נפשי הדרה.

משה סמילנסקי 'המקשה והמקשרת'

ומפני השיבוטה של שאלת המיסות ואו פורתום וזוהו הפשי על אודותיה.

בגליון של יום סדר נביא מאמר של המפר הנכבד מר יל. גנזון ות. המערכת

הגני מקסס למפרע מליחה על המרכאות הכפולות מה אנקשה ולא ירדתי לשון ערתי של המיסות הזה, אצטע עכשיו. האספה נערכת להקרא סקרב כ"ב הישוב - מה היא באה ליסוף את ההסתדרות של יודי ארץ-ישראל? תבוא עליה ברבות הפקדי זה השבוע סאה. ותפקיד זה הלם את המוסדות הכלליים של יודי לא נקראה פורשו: האספה הכללית של יודי ארץ או - של תסתדרות ארץ-ישראלית, אם יש הברה, כי היא קימת בפועל או אפילו: והקשרם של יודי ארץ?

'השם אתה מעלה ואני מוריד.'

לא תמיד נודע הדבר, יש שהשם מדויק, יש שהשם נורם לצידת הרעין, השם יזל עקריבו. את התחמיק וגם לכרמם. וכידד בניקן דין. 'אספה מיסות' אינו סחם שם לנוי של הנהגה בא תופלו, 'אספה מיסות' הוא מרסע המסורר וצבורי עמך, כי ישתדד ממשכנדי - בא וקרא לאספת מיסות, לוסד את מסעלתו החדשה, עם כי ישתדד מצורת מסעלה אחת - בא וקרא לאספה מיסות כדי לצר צורה חדשה של מסעלתו, זה, אישוא מעשה עממי, מספק פורת או יותר את כל העם אבל חלק של עם קטן אפילו גדול אינו יכול לקחת עליו את התפקיד הזה ועכא"כ למלאו.

אמנם יש שגם קולה אתה או הברה אתה קוראת לאספה מיסות, ואז אינה מסתמשת במשע זהו, סחם אלא מפרשת: האספה המיסות של קהלה זו או הברה זו.

'אספה מיסות' סחם בלי שום ביאור והסמך בצד, אין לה אלא המלה הצבורי-המסדרי הידע, ובו משתמשים רק אבות שדעונו לך.

הרי גם יודי אמריקה, תרומסם עכשו את המקסס הראשי והראשון, לא הרשו לעצמם לקרא לאספסם 'אספה מיסות', גם לא 'קעגסר' היודי סחם, כי אם 'קעגסר' של יודי אמריקה, היודי דרום-רסיה קראו לאספסם 'אספת הקולות' ובאוקראינה, 'לכולם יטיילם יודי ארץ עכשיו' לרשויות לעצמם יותר מכל חלק אחר של מעטת די בכל אחר ואחריו? ולא אגנעו הגני כאן קטן קטן ערין וקטן שאינו כל, מלת, וקין לנו?

שום רשות לדבר' תשכן כלל העם. המסק אית מקדש. אם הארץ נכנסה לו היה זה לא רק עוברת הערכים עליה עכשיו היים מרובנו על חשבון העם, כי אם לעם בכל תפוצות הגולה, הנשוא את עיניו ופשו ציונת.

אנחנו המעטים של בארץ לא הצטנו אפילו באבות, ענינו סמוסיס לחיות עד היום הזה על חשבון הדיל, ועשירי ואמידתי לא נקפו אפילו אצבע קטנה אתה למופת עניי המקסס, אף לא למופת מילוני השחודים כדיל ולא ל'קרבן הנהיגה'. אמנם אנחנו מלאגם ער רק את חלק הקסן של קולתנו הארץ הישראלית, אותו חלק הער תמיד לכל ענין צבור עממי ובאותו חסד לתת את כל אשר לו, וגם את נפשו, לעם ולארץ, אבל הקול הגדול בעל-הבחיס והאומללנציה שלו, נשאר שקט על שמו,י, כאלו לא כלום.

וכידד נרים עכשו ראש וגמנא ענו בפעולת דבר בשם העם, ולכותותם של יודי ארץ יאנו גדולות סוכותיהם של כל חלק מישראל בכל אחר ואחר, אמנם אנחנו מלאגם תפקיד חשוב סאה. אנחנו יצרת את המעבר בין העבר וכן העתיד. אנחנו נתנו את היסוד לתקת העתיד. חכותנו ואת מפרתה על הרבה מפרסאית כותה, אבל אין וכותנו ואת מפרתה אותו דבר בשם העם.

השם 'אספה מיסות' סחם כבר הספיק לכלכל את המודות, וכבר הספיק ליצור מרסנים שאינם מקססס ואינם כוונם.

הרי שמעמם מכל עבר את הקייאה: 'הלאה אפטרופסות', שיהיה כפי רבים לסכסא של מלכות, - אב אודיה: אפילו כפי אודיים, שבוונם נלחמו נגדנו כעד האפטרופסות, ויש עוד הנהגים בשבט של זה, אשר יצר ראשונה את המושג 'אפטרופסות' כמובט הישובי, ואשר היה הראשון שקשר את המלכות נגדה.

היש לך ראה נהלה מו לערוב המרסני? אנחנו נלחטנו על האפטרופסות, אשר בקשת לעד את ידענו אנן, לפי רצונה ומעמה היא ולשעבר את שפת הרמץ השפ העבודה שלנו, נגד האפטרופסות כו נלחטנו, כשהיא באה מצד הפקדות ומצד יק"א, ונגדה נלדם גם אם מבא מצד הנהגה הציונית, אבל הרי אפטרופסות זו ירשת העבר היא, אנחנו פשיס לנרס' בדיים הצבורים של קולותיו בערים ובמסכות, וככל התדריותו, תאכריכ אש-אש כחיינו בעבודתו ובפעולותיו הפרטיים, יחון פי שיהא להתערב בתדומם וישקל למטרופסיה, אם יש ערין אפטרופסות, הרי היא מתבסאה עניניו בצדקת, אדרבה, ענינתה קולותיו להשתתף במשן הצדק, וכל-ספק יסבר להן לאם לאם גם את הלוקחה ומודתה.

אבל עכשיו הרי נהפך הסדר. לבני הארץ יש נפיה להזרות את אפטרופסותיה כלל ישראל... כלום יש לך 'אפטרופסות' קשה מו, אם קטן אנשים קראו ל'אספה מיסות'?

תודמי המרסנים ממשמשם.

כמוכסה נהלה אתה שאל אודת העסקים המרסניים - שהיא עבר לנק 'הימודי' ו'האודי' מה היא נהלה של ועד הצירים אחרי ה'אספה מיסות'?' ארץ שדקסן ארץ-ישראל-היה לא יבדד את בא-אז, איה סקסן יודי לכא-כה הציונת העולמית?...לכשתרמו, הרי זה הנינו... באספה נהלה אתה כדיל שנסמ ענין זה של 'דישה' 'ארץ ישראל ליהודי ארץ-ישראל'... 'אספה מיסות' - ועד ל'דישה' כו - ועד 'שאלות' של העסקן הגורר - רק צעו אוד.

השם גורם, וקצונית נודרת קצונית, מצד אחד שמענו ביסם האדרנים קרקו: 'אפטרופסות', 'אפטרופסות'... ובקעקשת תריאה לתפקיד יותר חשוב, אמנם העורב הזה אודר את זמנו, אחרונה את נשוב.

לא ערין לא נגענו ל'אספה מיסות', לה יקרא מילוני בני ישראל,אל האספה הדיא נשלח עם את צירתי. אנחנו ערין חלק מעקר הגנו בארץ, ובתור חלק מה נשתתפו בעבודתו של כל העם, יש לו דבר-מה שחבר להם: נהיה של שלושם שנות עבודה, ואת הנפסן את הגני נציעו נתן להם. הנפסן היה יכשר את מקססנו בתומם, אבל לא נבזקו עלידם כמבזק, הר כנניתי...

הדשש אנכי סאה, כי תפשת מרובה - לא תפשת, כל המעט אני עוד כדיל נו, האספה חלכת נודתם מוסן לוסן - ובזאת מה כבעקה של הישוב אין לו ערין.

קרא אספה כנסת, קעגסר של יודי ארץ אבל לא 'אספה מיסות'. תפשת מעמם - מפשת.

מצוות

הפירות הציונית

בזכות יי של הצנח "הפועל הצעיר" נחמסחם הקריאה של התמורה הציונית, הכתובה את אודותיה לכל התורה והיהדות באופן וחי נפיש, שמענו מכל צד נמרץ של יצירה תכונה לאי. התמורה הציונית מדעת כי היא מטה שרר לעניני אי, אשר מלבד כל התפקידים האחרים שהמלו עליו, ישמש גם מסר מרכזי לסורה של "הציונה העברית לאי", הוא "שתול לקרב את האפשרות להצירה רחבה בארצנו", ואולם "כל עוד לא נבקעו התבניות השפתיות של התחיבות - תבניות התבנות כפתרון השאלות הפוליטיות הנגזרות לארצנו - אל יבנה אף שטרך אחד לא, כי רק בדיקה ובתחיבות שפתית ומסודרת נעני להצנחת הארץ האלמי, ובתורה מוסרית, הפחה ומבדלת תרונה הסבה וחי נהלה גם להצנח צנח גם לכל עתה של עמנו בא"י.

מסמדי הן בשאלה זו בתבנית יד של ההצנח הצנח, והרדו חרש סאת התמורה הציונית "לעסק כבר קמעה, עוד לפני הקבע התבנית ולפני סאת הפתרון לשאלות הפוליטיות, תבנית ובתחיבות שפתית - לכל הפחה באחה המדה המצמצמת, האפשרית בתנאים העכתיים."

אין אנו יודעים כמה זמן ימשך עד שתהרר מצננת אינו יודעים אף ויתברר אולם אלמלא גם היה בארצנו שטרך עתה מצננת להתברר וכלו למפתנו, אף אז היינו קומים וחרשים ענדה חום - האמיתיות והדיות כדאי הידיעה ... הלו אז תבוא את פתרתה הנמרץ יי התמורה הציונית, אפילו אם נשיב בא"י את המבטמים של הרישותי הפוליטיות והכלכליות, עלול להפנין הברו זו בתוך תעם, כי רק חלק מהאמיתיות והדיות יוכל להקדם בא"י. את האמיתיות הזאת אין אנו רשאים ע"כ כשום אופן להשלות בתקוה של כרד תבנית כלכלית ופוליטית, כי שום כרד לא יעיל כאן - אפשר לדעת מראש, שאחת חלק שישל במולד היה מרכב כרובו לא סמך אינטרנטי, כי אם אינטרנטי ציוני. חללו ציירים לעתה, ומטעני הציונות מרחיבים לשון להם השבם הערבי, כי הציונות נעזרת בתנאים, אבל אינה נשענת עליהם. אם קרד ברד, ימשיך לפני עקרי אי, והצנח מוכי בנינו בראשית את הקרד וכוננו לארץ, רק הברו זו, היא היא שדחיתה את הציונות עד עתה כנפנים והיא היא שפלה לה תביעה גם כקולם הציוני. וכל דחה ליען שיתברר מזהירה את התורה הזאת ומפתת את הדיעות על תנאי, שום יעצום, מטעני הציונות נקשו, כל-כך הרבה שנים נלחם ענדה במורה, ולעומת זה, כל צדק נעקד, ולא גם קפן, קפן מוכרז התנאים, שנעשה עתה בענדה שלנו, כבוד ערש כשואף לעצמו... הרינו מודיעים בזה לעצמנו ולאחרים כי בעתידנו נמסכת, נמסכת ככל התנאים."

המסבר בעדת יהודי קושטא

היחוד הקוסטאי באה בזמן האחרון עד שכבר נהלו, העדה והנהלה הזאת התפלה לשתי סעות יענות אלה את קרנותיה סעות האלמיסיות והסעות המבולליות הראשונה כוללת את כל התורה האלמיסיות שבנינו בירת התורכים: "מכירי", "בני-בית", ועוד, והשנייה-את תלמידי האלמאנ לפנים וכל שאר המבולללים למיניהם כלי כמבאשור על הראשונה הם העתונים: יהודי, אהוד, הפוליטריאנון, ארשן והשני-הסימפון. המלחמה בין שני המענות נמשכה עד כמה, הוצנח עליה הוא הריב היים נהום, שבשלו כל הסער.

העתונות הקוסטאית שהגיעה אלנו בשבעות האחרונות, מלאה פרטים רבים על אחת מסערי זה, ואננו נביא כאן מבטא מספר נהלו שנתפסם באחד הקוסטאי, שהוא הפתח בעתונים היהודיים שבקוסטא. היים נהום אפניו הגיע למסורת יי מלחמה שלא כדרכה בתחנת הרב המלמד אברום זאנען, יי משפך אום בעזרת חבר-אנשים תחת הנהלה ודו פרסיק ולמרות כל מאמיהם של הרבנים בכל העולם.

ביום הבחור נשבעו בעתונות רבה להביא כל אחד תפינים "כתובסמאני ניוטאטאסיס" (כר הדקס שעל פה מתנהלות עתה והיהודים בתוריהם, שאננו מתאים כלל וכלל לזה-הזמן, ושל על פה - הרב כל השלש היודי על הכל - ואת שבעות זה לא קם במשך שנות מסרות.

לפני הברור הכבשה לכל נאמיס שנשא בחייו תבנית ובמסותה הצנחורים לעבוד ככל כותחה לסוד העדה והתפתחותה, התחייבה רבה והספר ושכללה והלחנת עתה לקשי-הם, אך הוא לא קם אף אחת מהמבטאות, והלחן, במשך כל ימי כוונתו הלה העדה הקרד וידר כמה מסות, בחי כרד נהלים נהרסו אז נבחר ארץ ביים אודו לא נוסד ולא נפתח מסדו. הפן הענינים שבמספר קשה שוקע בין הולות, הרב נהום לא נקם אפניו להכרז מצנח, כל מה שנשר נתעשה כדו כתי הספר, נעשה אף ורק יי תברות

פרשיות, כגון בני-בית וכדומה וע"י הרב נהום רבן ראש הרבנים כן הוא התנגד ליצירת עתה העדה המרכזית, ולא נסדה זו אלא תחת למרד האמריקני אלפס.

תמיד, כסתר ובגלוי, נלחם היים נהום אפניו בציונות, ולא השתול אף במשך השתוק את אורנו ה"סימפון" שהיה שומן קמעות של שופכן על ראש תענית התורה העברית, ושהיה מאשים את הציונים באנדרדה ובגידה.

הנהגה להשפעתו הנדולה אצל היהודים האחרונים הרדוק הרב נהום מתנהלת העדה את כל האנשים שאשמתם הייתה היתה לאמינותם ידכו סביבו רק אלה שנבנו על שישיותם האוטוקרטיים. במשך השנים האחרונות ארו באמצעים כאלה ויארר על חבר המועצה האלמיסית היהודית להתאבק, בתואנה שלמלך צבאי שרר בארץ - וכו' כדו לנהל את עניני היהדות העתונתית לבדו, כל שום ספק ומפקד. הוא הנהיג את עניניהם והתניס על היהודים בערי המלך, שכלל מקרינות הפקידים המבטמים, והא ראש היהדות, שתפקידו להגן עליהם, לא יעשה כלום למיכחם באמריק למשל, נהלו התורה את בית הקברות שלה - היים נהום אפניו לא רצה אף להרד במקומות הנתינים.

הוא הודיע לפני כל העולם את דבר הטרשים והצרות שכלל אודת היהודים בא"י באביב שנת 1917, כיים ממשלת הקרין נשל פדה, אם כי ידע הישב את הקרות אולם למרות הכרתו הפנימית, הוא גם ימא נהו פעולתו התערבותו המבטמת של האפיונר והתקשן הולצי. כאן כה נבד בעני נהום באופן ישר להרבה וסוחם של אלפי יהודים ארץ-ישראלים, הולצי עתידו בא"י.

פה מביא האחרון עוד תרבה אשמות שאין כאן מקום לפרשן וססו:

"להגלי כל הנפוס האלה ועד אחרים אף רבה נהלה של העדה היהודית רצה עוד בייים נהום אפניו בחור ראש הרבנים, היהדות זו מביעה את עתה זו בכל חוקי ובאופן נמרץ, באמצעות התברות האלמיסית ומפיונן.

האלמות התברות הציונית.

התברות הציונית, שהתאספו בקוסטא לשמע את דבר הנואס על מצב היהדות העתונתית בימי כוונתו של היים נהום אפניו, קבלו את ההלמות הכאת כמראית כפיס העושה; דחת שאין כל אפשרות לעדה להקדם כל זמן שאיש כזה יעמד בראשה; דחת שאם יארר היים נהום אפניו במסורתו יוק דובר לעניני עמנו בעניי הממשלות האחרות והממשלה העתונתית ותכניתו שאר האלמנטים במדינה שאתם אנו רוצים לדחת כהכנסה וכרטיסיות, שלמה, כשום לב לכך כמרינות האנחות הציוניות:

(א) שאנן מכירות עתה את היים נהום אפניו כראש-דתי של יהודי תורכה, הורשות את פמרוס מיד;

(ב) כש-כן הן כמקעות את אכנות הנמרד במסעיה האלמיסית היהודית, ומבטמים סמנה להמשיך הלאה את פועל-התקנים שהחלה לעשות ולקרא מיד לאיספה האלמיסית "מסדות" של המדינה כדו לאשר את חוקיה האורגנית על האיסת, שהיא יסד התפתחותה ועתידיה."

הערבים באמריקה והציונות

הקלוב הערבי כירושלם קבל את המלטרמה הכאה, שנתפרסמה בכל עתונים מרכזי "להקלוב הערבי בירושלם.

(א) קבלו את המלטרמה שלכם שהראתה לנו באופן כרד את תרשותה האפתיים של נתינים, פרסמנה בכל העתונים הערבים האמריקאים כשתי השפות.

(ב) פנינו אליכם כדרכה מלטרמה כדבר פתחת בנק לאיס אגררי שיעור לפולת הערבי לכל יסדה למכור לציונים את ארצו. או בפתיים כי יסד בנק זה הוא האמריקני וחי כחוק להמלל במדינה המפורדה של הישוב הציוני, לפיכך נבחרו אומר יסוד את הבנק הנבחר ובפתיים אנו כי עוד תעזרו לנסח את שאפתנו זו. האנחה והפלתחיתאית לשם התנהגות לציונות, בניו-האוק.

העתון הערבי "מסקב" ביוסקה והביא את הידיעה הזאת, מעיד: "שמחים אנו כי אודת ערבי פלשתית, ששלטים נעצרים, הולצו לעמוד בפני הסכנה הנשקפת להם, כי רק הברזל יחי את הברזל, וחרם הבקב השופק יוכל להועזר רק ע"י ורם-שופק אחר. זהו האמריקני והיודי למסירת קרקעותיו וסוכן, קחתה האמנע, בחי הצנעה זו תנא מן הבזל אל הפועל בעתה היודי קרוב האלמס יגן על כל מי שפניו על מולדתו."

הצעה בקהילת האומיות בארץ-ישראל

1. מסאת ביאתה הקרובה של העדה שנמנתה ע"י ועידת המעצמות של בעל הברית לבקר את א"י, כדו להקדו ולהודו כדבר השתתותם של התושבים בננוע לצורתו של השלטון העתיד בארץ, תתן האפשרות לתושבי הארץ לסדר אספות שקמות שתתנהלה כהגון כדו לנסח ולהביע את הרישותיהם בענין זה, ככל אשר תשיג ידה, תעזור ותתמוך בממשלה בעבודה זו.
2. רצוי יהיה כי מטעני הקהלות ויכור באופן כללי את העקרים היסודיים של ששת המנדטים כפי שמבואר בתנאי השלום שהגיעה ועדת השלום של מעצמות ממשלות הברית כפריו (עין בקצמ הרנף פן ה"סימפון" 8 ספר) כדאי להעיר כי ועידה הוליסת:

- (א) חולקים המשתחררים שמסלבת תורכה היתה שלמה בהם יקבלו את עצתה ועזרתה של המעצמה בעלת המנדט.
- (ב) המנדט יסבר למעצמות שהתקדמו ביותר, שמכשחות ע"י כך לקבל עליהם תפקיד זה, היינו לאחת המעצמות הכבירות.

3. הנתנם של העקרים הולו כפח תמנע בעד חלקים ידועים של תושבי הארץ מלבא בדישות של אוטומטיה נמורה שלא תעמד ברשות שום מעצמה בעלת מנדט. דרישות שכלו אין שום ספק שתהדנה ע"י חבר האומיות.

3. בעוד שהרשות נעונה לסדר לשם זה אספות שקמות המתנהלות כהגון, הנה מודיעים בקהלות השונות שבמקרה שאספה תקדש למסרות בלתי הקות, או להכנת תשי איבה לשלטון חקס או לקהלות אחרות, תמבר האספה והדומאים יענישו. על ראשי הקהלות לעשות את הצעקים הדרושים כדו למנע בעד מעשים או גלוי דעת המפריעים בעד הסדר החק או שממרותם היא לטרם אי שביעת רצון מהשלטון חקס.

עוד"ה י.ב. מוסרם
הימלים: ס' כהן ע"ס

הדעה רשמית

מפקד הממשלות הצבאיות המצרית שלח לארצנו פתל את המלטרמה הכאה, שנתפרסמה ב"מסקבס" האחרון, נלין 2861:

"העדה בן האומיות, שתפקידה להקדו את הענינים הענינים לעיתים הסדרי של תושבי-מדינה אום-נתינים ופלשתית, - געניע למורה בימים האלה אודי בוא הצירים האמריקנים כשנצמבור העדה את החקירה החדשה בכל הננוע לשאלה זו, גניש את הת-העתה לפני נשיאות קעגרים השלום, שהיא הפוסק האחרון בננוח זה."

בוא המולקה האמריקאית של העדה בן-האלומיות לארץ ישראל

ביום השליש כבוקר הגיעו הנה הבר העדה האמריקאית לקרות המצב בשמחים והבכשים של תורכה, ביאתה היתה פתאומית, וחי איש לא ידע בדיקו את זמן כואם, העדה מוכרבת מארבעת הטרם, וראשיה הם זהה קנע וקרין, חמשה מוכרים וממוסדים מלום את העדה כדרכה.

מיד לבואם אפיו הלכו לבקר את ועד הצירים, זה היה אודו מבקורים הראשונים. במסדה לא נמצאו או חברי ועד הצירים כבסטרדם, ורק אהוד"צ הגיע הנה היודי פרטנול מירושלם שהנראה מיד עם חברי ועד הצירים והחליפו שיפשו עם חברי העדה בע"י. החיבלים, תמורת, ביים ד' בבקר, התחבנו באי-כח העד המוכני, שהתאקף או כיופ, לפני חברי העדה, וכלו אום כשעה שלמה. חברי הממשלות הזאת היו היה דו ולין, אפניו, ד"ר י. מרקו, נליקין היים קלורסקי. חברי העדה הגניש שאלות רבות על דרישות הוודים, על והחסיס השוררים ביניהם ובין שכניהם וכו'.

אהוד"צ כקה את העדה, הרב הראשי של עדת יפו - ר' בן-ציון עזיאל וסר א. הפתן ישהוהו על ענינים שונים כשעה חצי, עיקר השיחה היתה דרישות הציונים, דקת דרישותיו, יחסו אל הערבים והאפשרות הוודת לא"י כותאם לעניני תושבי הארץ, לפנות ערבי נעוך קצנזם בבית המבר לענינה "שולמית" לכבוד חברי העדה והקצנזם הצלית ועשה על האחרים רחם טוב.

במשך כל היום החמישי התקבלו מסלחות מכל העדה האחרות, בימים ו' כבוקר כקה הברי העדה את התקונה החקלאית בתל-אביב ויהוד לשכח כחמי שעה, עם התעניני סאוד כבאורים של מר אפניו, פן התעוררה החקלאית באו אל הממסדה ועיבור בכל המולקה, מיסם נסעין למקד-ישראל וראשון-לציון, ואה"כ לירושלם. חברי ועד הצירים לוח כדרכם.

ככל הראוינות האלה הוצא חברי העדה יום של נישוריות נמורה, הם שמעו את אשר כפי המדברים מכלי לזכות שום דעה.

ביום ב' בשעה י"א לפני הצירים נתקבלה ע"י העדה האמריקאית בשכא להקדו בעניני המורה הקרוב מלאכת הידות ירושלמית בת שנים עשר איש שהגיעה לפניה את דרישת העם היהודי, פרטים סדר.

הסיעה הגדית המתנהג

ה"מסקבס" היודי ביוסקה נהלקו פרש הש ודו פרסם את גלוי-הדעת הכא, שנשלח אליו סאת "הסיעה הגדית המתנהג" ככתיבים.

המסכת הפרסית כל הטרם מכלי הברזל עדה וסעה אל ליה המסכה נמורה בננוע לעקרים האלה:

(א) סודיה, מודי מוחם צפונה ועד כדברי סני עגבת וסחים היתכן מערבה ועד מדבר סודיה מורה - היא מדינה סאודות כלתי-נשדות.

(ב) סודיה צרבה לזכות שכת למינה היא מדינה לזכות כמדינת ממשלות סאודות, חקס מדינים יהיו לה הכתאייס למצבת כל הממשלות הולו תעמסדה תחת שלטון ממשלה אחת קעמסיסציונית בעלת אפיו מדיני, כל שום נון דתי.

כדישים האחרונים לכשה השאלה הסודית צוחת שונת ומצננת נעשה מודו מנקדה-סכפ שונת, שא-אפשר העלום קין פון העליל להחשב אתן כבואנו להקדו בעניני סודיה, הולו חק:

(א) נסד תגר-ענינים, שהיה השלום העלוק על כל הענינים כמדינת ממשלות סאודות, ככונה לחקדו ויכור מקרבו ממשלה, שתעזור לתושבים בתקפת המעבר, עד שיהלו לנהל בעצמם את עניניהם.

(ב) קעגרים השלום החלש שלמה העדה כן-לאומית לסודיה ולכאה הציונית, ככונה לחקדו את עניניה, דעתה את שאיפות תושביהן ולהתחזקת על האמצעים שעל ידם לדעוך אל הסכרה ריחית.

מכתב אל המערכת

תוך הצירים לאי, בתור בא-כח ההסתדרות הציונית העולמית, שמה סאד להוספת הליכוד ל"הידשות הארץ" את כרכותיו הנאכטות. בהצעת עתה זו מתחילה תקופה חדשה בתולדות העתונות העברית בארץ-ישראל. הנבטת כעת תחת חסות שלפון נאור. ועד הצירים היא כזה הכפחה לתפתחות רחבה של הפעולה העברית בה תאבד עם הפחדת היום עבריים הפשים בארץ-אבות.

העתק הזה יימסר לא רק אצלנו אלא גם בלונדון, לנכסו באי, אלא יחד עם ההגם הקפיד את ידו איך אל עמט בכל העולם.

התפקיד הזה מסיל על העתק את האדרות להיות אפקורה נאכטה לכל הדברים הכתובים בדי הודעים באי. העתק הזה אינו יכול להיות כל-במבטא של אוח ספילטא או מלטה של אוח תורה שהוא - בו צריכים להסתפק כל הדיים העבריים הפשים, כלי פנחת לשים צד.

העתק הזה יימסר מתוך להקלת הדבנה והודיע כל הודעים הנבטתם, שהיא מטרה לאו כעין תעאפה של התפתחות הדיים הכתובים. ועד הצירים מקדם את פני "הידשות הארץ" בתור אמצעי היש לבפני עמט ולהבנה משותפת של "הגם העברי", ומקדם שהעתק יד סודל אל היל. ועד הצירים לארץ-ישראל.

מלון

כאספת השלום

השלום עם גרמניה
הצעדות הנרמנים

פריו 12 יוני. ועדת הישות רבות דעות על הצעות גרמניות. גרמנים מהים בכל תיק ובחיד נגד הלאמת אספת השלום בנענוע לשלויה העולמית. הם אומרים שבשום אופן לא יוכלו ללא ארצי מקום השלום הנשים על פני ההכרזה, אם יימסר מום את הכשרת של שלויה היקר גם יחד. גרמנים הרשים שימסר להם את הבטתם על הכשרת העיקריות.

פריו 14 יוני. העתק Echo de Paris מדעי, על העדות שיש בהצעות גרמניות בנענוע למשכחת, שביי המלחמה, מעיפי צבא היבשה הדיכית, תשאלת האדרות כעד מלחמה נפרד את עבודתם הדי את הדיכית גרמניות.

ועדת הארבעת, העוסקת בשאלה הפוליטית, קוד פוסם כמה ליד התלפת הנגדל להונד הכפפור לוד, בא כה ארצות הברית, ומטכנים בדעת הארצותהכוסם. סר הודלס מודל תיכס בדעתו של סר לוד יונתי המכסני לוד. אחרים, שהיא נטפה לכו לפתור את השאלה, יחד-הצעת הגם (פליכטיציו) כמכין את נתנן עריכה שפיקת.

פריו 18 יוני. בהגים הפוליטיים שבצפפת שורות העדות, שלא יכא כל שטיים בכל כירת הגבול של שלויה העולמית, רק תקנים אחרים יכאס בכלל זה ההכא כולל כירות אודות שספפר תשיבה כעין לאלפים אודים.

ועדה סיוודת הנה בשאלת עמק הבר ובשפתו השטכאלית של הדיק, ואולם כל שטיים לא יכאס כמעייפם המקדדים של תנאי השלום. הכוחם של שני הדיים הארצותיים הנה, כי כין משלוחת ההכשרה השורדת אודות מטרה הדין מכוננת לשמור על תנאי השלום כפי שהדיקס כראש. מקים שהתשיבה על ההצעות-שנבנד סוד גרמנים מכסר למשלוחת גרמניות כ-13 להיש, ארכא כל שלטה יימסר לכל הפחדת, של המשה יימסר לכל היותר נתנן לציוי גרמניה כדי לקבל את תנאי השלום או לרכב ברם.

פריו 14 יוני. העתק Matin מדעי בו הנשיא וילסן, ארצי עיקין כריצנות כמעייפ השלום של גרמניה נלה תעוה, לאכבר, "אין תנאי השלום האלה שוללם את העיקרים שעליהם אני יומד. אלא הודעה תעוה אודות לא הייתי ירא להודות על האמת ולהסתודל בתקין המעות. תנאי השלום שלט הזה כרתאם נכור אם ארכינה עשר המעיפם שלי."

מקדם רבני איך תעניית צבור, כללית לים כי כסין - לאות אכל והתנעום.

בבוללים. מפני שנכנסו דוארי שייין מלקבל כתרם סאפפורה הונעריה לירושלם, תולו המכונים להלק חסיכה לצנצנים ותרבו המכילים מחסור. לו הסכילו המכונים לראו לכו כעוד מעד, לפני שנה, היו מוקדם כרישית העתכמים את כעלי הבריס שטאנם נצנצים, כי קעתה היה עוד נכנאס כקפה כסום הען של כפי לשיכנת אלה הוקקסם כאכא לתשיכה הנה לפני זמן-כמה, המולק יתר סארבנינם כעלי כתיים כולל התערה סקבל "הוקק", תחיו להם, אלא ירא אדרים ועיטו ככתיים.

הדלמות העיר הומני של יהודי ארץ ישראל

כאספת החסיית
מי יי-י סון תרע"ט.

הפרעות כיהודי פולניה ואוקרינה

החלט: לפנות אל ועדת-השלום על שם "תוך הארבעת", ואל כתי-המורשים י"י הנגלה "הסתדרות הציונית" - במלטרסה להק: "התק הומני של יודי ארץ-ישראל" - באת-כיום הכריות אשר טסדה ארצי סודור ארץ-ישראל - כסוככד לפנות אלכם כמאזה נכרמה נגד הפרעות והקשרות כיהודים בפולניה ובאוקרינה. "כבדנות האלו המכבלת מידיים את "סודורו וקוסן הפוליס" ארצי כאאת שנת שנגד - הלק עם-ישראל ונשכר כאפן אכורו וטרא - פולניה והדישה כשכחכית נגד הדידים "כאותה השכח שהשתכסה תורכה נגד הארמנים - את תחפת השלום העולמי, אשר כל האצטות קקד שתבאו אל ידכם לעולם, "כאפלים כתיחתם לוד ורמת מידיים ומחוסרם, היים תהימם האלה, כתידיים להדייא את הדיקן "סודור הפועל, כקבלכם ערבות בין-לאומית כמפיקות, כי המקיים הודאם האלה לא ישיבו עוד להשתדל, "לא יוכל להיות שלום בעולם כל עוד שלא תכבשה הכשרה לעם העברי, כעודה תורה לו, אם ישכר לו כמות הלאים בארץ-מולדתו "והכשה לו קום לאי" מלא כארצות-מודד."

(א) סגף "אחוזת העבודה" כירושלם מציע לרכו "אחוזת העבודה" הדיכ ככתב על דבר הפרעות בפולניה. כתוכיר תודש כעק השכפה תגליה על הפולנים, שפם עי של, הוסיס להספיד הרב לאי"י נגד, הדיש את. והדיכית הן; תפסקת השודחה הודאנה הדישית הדיכה ופצי לנעני הפרעות, על הרכו להציע את תוכיר הזה לפני ועד הומני על-כטל שלוח לכי"כ כמסלוחת ההכשרה.

(ב) הסגף הודש כאת הרכו לפנות כתוכיר זה או הדיה לזה אל האינרנציונל הכלל והסתדרותיות הסציאליות, לא ארצות ההכשרה והארצות הניפוליות כיש והדיים תוכיבו אי.

(ג) לפנות כהצעה לעד הומני לבנות כירושלם מקם כתיאם - על די התיים א על הצופים - כעבה שודרה נודלה לכו רועי פולניה, וכעבה תורה ככבת קלן עולמי לים הפולני ככרוו הקודש העולמית. והשאלה זו לים יודי אי"י כולתפתרם סר כענותות הכללית.

(ד) להציע לעד הומני להכירי עם אכל באי.

(ה) הסגף מקיד את הרכו להעניק כשאלת הגבלת הדיחה לאי"י ולשים כל לכו, שנגבליה זו אל תודל על נעני הפרעות האחרות, והכאסם לא רק ככסב ככללי סודרם, כי אם גם ככסב נפשי נורא, ועיטום כלת לארץ תרקה, לאי"י, אשר לשלל כום נחפס יודיה זו.

ועד - העיר יהודי ירושלים.

החלט: העיר הומני, ארצי שטיק את המעות מפני הודעים בנענוע לכותרת תוך-העיר כירושלם - כמא, כי לארצי שהכרחות נעשו העד נכור - הודעת מוכת האודות של תעדה הודלמית, כי העד גבכור יתקס עד שהאספה היסודית, אשר תתקן תעות בנענוע לסודי הקולות וכותרת תוך-העיר, תחליט גם בנענוע לעד הוד, וכותרת שהלק יודי של הצבור הודלמית נכנס מעייפם פרנציפייים כהשתפתות בכרחות של העד - כהליים העד הומני, כי על ועד העיר לצרף עוד הבריס מתוך האלמנטים שלא השתתפו בכרחות, כספפר הבריס ייקע י"י ועדה משותפת ככספפר שיה כטיני העודים, אם העדות תחייבה שקלות - כירעו חבר נטקן שיכיר או י"י העד הומני.

האספה היסודית.

החלט: (1) יום-הכרחות לאכפה היסודית יהיה כייב כתי.

(2) רעה, כי ים כריות האכפה היסודית יהיה ככסך היש יימס ארצי הכרחות.

(3) העד הומני כמלא את די העד הפועל להדייא יוד עם ועדת-הכרחות הבריות את הבריסם והדייםם לתקנות-הכרחות לאכפה היסודית.

(4) העד הומני כמיל על העד הפועל לפרם ככסך עשורה יימס כעקד את סוד-הדיים של האכפה היסודית.

העד הומני

החלט: העד הומני כאשר את דאי הדי ליק כבוד העד הומני הארצי הוכני כמקסם הדיכ - ככר שוללם שיאג ואת האי ישראל שודם כבוד כמלא-כקסם האי ככצלוהן כעקד הומני וכעוד הפעל.

העד הומני של הדי-ארץ-ישראל הועד הפועל

הפרעות באוקרינה ובפולניה. אפשר היה לעקר כל לקל הקריות האות הכשרה כל התנוות והגם יורם כאלויל אל הכול יהודי שלטו להכות כמאזה נכרמה נגד חילוי עמט. אולם כנראית קוד ררמש כנו, וככל יושלם תגודלה בא, כשעה היקרות, רק כתי ספפר ככאיתם איס כלם אשכנשים. סודור היש, וכמאז אשכנשים מלכודה קרא כוכור תחלים, תקע כששודות - חסל. איה הם כל תוכיבו יושלם, איה כשכילית, איה רכנייה, איה הסודרים והתכונים, והפריסים - הככה כמאזת יושלם והודיית נגד מכה איהם וטרא של אלפי איהם, מכה ככמדה לא היה גם כיימס היותר נעטיים של הדיכסודיה העירתי?

אסיפה "אחוזת העבודה"

אד לים השלישי עבודת הוחה ככית הגם אכפת חבר "אחוזת העבודה". סר מולשין פתח את האכפה ודיבר על שאלת העירית השלום הסציאלית. סגף י"ד עקר ולכו על יום סר כנרמנסכ האינרנציונל לשלום. אחריו דבר סר כנרמנסכ וכר ראכני. האחרון הדיא על העודים המוכנים של הפרעות, על השפעה הכשרת כיימס כעיק הדיח השוד של הגם הפולני, האכפר להספיד את הדיים כעירי לימא הכריות. ארצי הדייםם האלה נתקבלו ההחלטות הבאות:

(א) סגף "אחוזת העבודה" כירושלם מציע לרכו "אחוזת העבודה" הדיכ ככתב על דבר הפרעות בפולניה. כתוכיר תודש כעק השכפה תגליה על הפולנים, שפם עי של, הוסיס להספיד הרב לאי"י נגד, הדיכית הן; תפסקת השודחה הודאנה הדישית הדיכה ופצי לנעני הפרעות, על הרכו להציע את תוכיר הזה לפני ועד הומני על-כטל שלוח לכי"כ כמסלוחת ההכשרה.

(ב) הסגף הודש כאת הרכו לפנות כתוכיר זה או הדיה לזה אל האינרנציונל הכלל והסתדרותיות הסציאליות, לא ארצות ההכשרה והארצות הניפוליות כיש והדיים תוכיבו אי.

(ג) לפנות כהצעה לעד הומני לבנות כירושלם מקם כתיאם - על די התיים א על הצופים - כעבה שודרה נודלה לכו רועי פולניה, וכעבה תורה ככבת קלן עולמי לים הפולני ככרוו הקודש העולמית. והשאלה זו לים יודי אי"י כולתפתרם סר כענותות הכללית.

(ד) להציע לעד הומני להכירי עם אכל באי.

(ה) הסגף מקיד את הרכו להעניק כשאלת הגבלת הדיחה לאי"י ולשים כל לכו, שנגבליה זו אל תודל על נעני הפרעות האחרות, והכאסם לא רק ככסב ככללי סודרם, כי אם גם ככסב נפשי נורא, ועיטום כלת לארץ תרקה, לאי"י, אשר לשלל כום נחפס יודיה זו.

בישיבות

קבע ועד הסעף אוד"כ ועד-הצירים תשיכה קמנה ישיבות אשר ככבת המלחמה דבר הללו כולל כמאזה הכנסתם האלם לפני שלשה הדיים תפסק תוך הצירים את התכנית לישיבות מוכרס כק, לעומת זה קבל ועד העיר האשכנזי כמשה ועקשרם אף חלו כסך "הירקל", סום שלח ככשת אלפים חודי לצפת וכוכרה גם נתן לישיבות תשיכה להיש אוד כאותה מדה שנתן ועד-הצירים. לפני היש שכ ועד-הצירים נתן חסיכה לטענעם.

ועד העיר. משתוללים לעשות שלום סכין ועד העיר המשותף ובין ועד העיר האשכנזי. בראש המשתוללים עומד הרב מיטלרס, שלה תולף והאכריק, הוא דרש עמקיים לפני קול נודל על השלום ועל העודך כועד עיר כמאז מתוך כל הלק האכפר.

בכנר. בני ארץ-ישראל כשאכריק, תחאזו לאגדה איה כיש "הכרחות בני ארץ-ישראל באכריק" ככסך זכין קימה המפקד לשלוח כדיים הפוצים שונים ככסום של ארכניים איה חלו לחמש כמות כשפודות למשדות, "עין חיש" ריבקר חלים", "מישכ וקיס", "כית יחסיים", "כית יחסיים", "עורות נשים", ריבקר עוריים.

כפם כן יסד לשלוח סודיעין כירושלם יפו וקוד, כדי שתורה השרות סודיעין כעקד כין הבריסם באכריקים ובני כשפתותיהם שבאי, זה לא ככר כענה והכרחות ועד להפחדת הדייכ; כספפרו לארנן את בני אי"י הרעיים לשוב למולדתם על יסד כקוד פתרנה כעקד, לחלילת זו יסד העד אגרות "אודת", ככרית הם כן הסכונעיים להענהו כארין כבוד אכרם, כל דבר ככניס אף חלו. גם כסודה אגדה לסודר כדיים כשקבדות והצאת אי"י כפפר-תורת תפלק, מוזות וקשטיים שונים. הבריסם מקיים לשוב כהודשנות הראשונה לארץ ישראל כקבדות כסודרות להקלאת, לספיד ולתשיכה. אכל, משרד הרבנות הדיכ מדועת, כי תורה כמאזת האוימות שהדיקו אליו על רכבה נגדל בארצי כשפולק האקציאנת, אשר לענן ככלל-וכר לסודר ולשכוח אפילו כשכמה של מכה וכפכר כשכמה לרשות, "עד אשר יושלם וראו ה' מימשים" לרגל הפרעות כיהודי פולניה ואוקרינה וכותרה

(ג) באכריק כעלה על עמכה להעודכר כענייה; של העולם הישן האכריקים הכניסו לצירית "ובר-הימסי", הנשיא וילסן רמת סארבניה תעמד תחת חסות באכריק, וקטת כאת המכו והאכריק שיכיסו כי באכריק ובקטת י"ד כריו העיסם כבוד תודו על לים הדיים הדיים לעודתה.

פתח השאלה הברית - לשיקן ראי הדיים ארצי וקוד-הדישה ככסב, כי תודך הודעה להשנת כשישודתם היא; לבקש את עודת ארצות-הברית באכריק, עם כל הדיים ככריים כתועלת רחבת, כעבה סודריה כמסלוחת-הדיכמה, וכתיוד כמסלוחת גרמנית, את הדישודתם הם ככסבים ככדנות אלו.

(א) באכריק אונעו קשודה כשום כרת, שכריתה ככשת קלמק את סודיה עם האכנה שכריתה ככשת 1916 כין אנגליה גרמנית. צריכה הודעה סודריה להקל כאפן כזה הדיק הדייח (פליכטיציו) תחת השפעת אנגליה, האוד הצפוני-כעריב תחת השפעת גרמנית, האוד הצפוני-סודרי תחת השפעת כלי-כעוקנה כפועל. באכריק אונעו כקשרת ככאנה זו, אשר כתיגשמה תתפוד סודיה לרסיים, ותודי עד כמסלוחת.

(ב) באכריק היא עכשו כמסלוחת הודעה, כשכריתה ככשת לת יור על כמסלוחת אחרות, להיות הכרית של סודיה, אין ככרמה כעניים כפי כמסר צרפת אנגליה. צרפת הכפארה - המלחמה עשתה עמט כארצותיה כדיס מילון היש ככניה כתיבה צרפת את הדי קודו הודו יפה ככפף תחלות המלחמה האת הדי היא וקקה לשנים רבות - לכל הפחדת לעד ערשים שנה, כפי הערית, אודי סודיעי-דבר ככרפת - ככר לשלוח את כענייה, לבנות את הדיקליות שלון. סר פרייה ראש ועדת-התקריב, נלה את קעת, כי הדיכית כשכרית על צרפת, עולם כמאה וסמונים וימס מלידיה פרנק ויחור; וכר ריב, ראש הודיה הקודם אשר כי הערבותיה שכריתה המלחמה כככמה הכפסי על צרפת תבלע אותה אם לא תתקן את הדבר כעוד מעד.

וכה שונעו לבריטניה העולמית, שספפר כשכריתה רב כלשונת - הדי עולה כמסלוחת הכות נחלות כיום לים-תכל, אינענו יכילה להסיל על עמכה ארצות הדיים, סר לוד יונתי ככר אכר, כקשה סאד יהיה לאנגליה לנבל עולה את הדיכית של סודיה; והדיים כריים כי שהיה צד אנגליה כרישונען, מאין באכריק שתקבל על עמכה את הדיכית על כל היסודות שהיו שיטת הודיכה.

(ג) כל הדיים היים כעודת באכריק וכל היסודות ככבלות אונעו, אפילו אל הדיכית ככרת צרפתית או אנגלית לא תתנגדת להכח באכריק אם יתנגדת. הדייכית של הודיה איה כשודרת גם אלה הדייכיתם אכפופות כהכרחת - בא לוד כרת, כי באכריק היא כמסלוחת המתאמה לים כתיוד כסודיה וקקס לעודת.

(ד) באכריק איה כמסלוחת סכין ככרית, עשירה וכתי הכלכלי הכפלא איס מוקד אריות, הבריסם וקקס לידו חוק שנין לעולם, לידו עישר שקסם את הודכום.

(ה) לאכריק אין שום תביעה ישיכית ככרמה מימם שהדייכיות כתינגדה לעקרה היסודיים, היא גם אינה וקקה לוד, ככרית הדייכית איה לכודת את הדיש של גרמניה ויכל להיות ולהתפתח ככדנותה הדייכיים.

(ו) באכריקם כמדיילים כין הודת ובין הפוליסק-הכולל כתינגדה ככרית. הם ככריתם את כל כתיודים כתינגד וכתיודת עם סוכניים את הדייכיים וכניינים י"י כן הגם לאכפופות ככרית.

כירושלים

נשק ככית-הגם

הנשק שהיה צריך להיות כשכונע עשכר כתינגדה לאות-אכל לרגל הפרעות האוימות בפולניה האכריק נעקד ככלל כמאז השכבת אור לים י"ד.

הקלה היה רב, ומלא את אולם כית-הגם; כשה לפת, סודרי, עליו השגדה חברי הככר, היה חיון.

הנשק ככלל תחלת וקלוסו של סר יודיה היה נאה מאד, אלא שהייה בו קטן כן המכפא "האשכנזי". אגלולות של האחר והכרית ודי הונבום, שריו של סר הדיקלוסו של עולת-הרגל - עלו יפה עד כמא, כתיוד כפרפראת לנשק העצו כר שוד וכר כנרמנסכ כן הדיקן "ווס" השולמית" כשדה כמא את הקול - כיהודי י"י והתעוקה כמכוננת של המעיפם.

התפלה לפני הכותל המערבי

מקדם משרד הרבנות הראשית כירושלם הדיק, כי כל הודיים יכלו אל הכותל המערבי כיום השלישי ארצי העודים לעשות אכרית האליל

השלום לא יחתם כווננו
 פרוז 13 יוני. לפי הידיעות האחרונות, שנתקבלו כנראה מסקנות אחרים, מדיעה הממשלה הגרמנית, שאין כוונתה לחתום על השלום מרם תשאל את פי האספה האומית.

השלום עם אוסטריה
 דרישות נרן
 פרוז. אחרי שנמסר תנאי השלום ליד נא-כח אוסטריה דרש מר נרן, ראש הממשלה האוסטרית, שהעיסים החדשים אשר נחנך מתוך לאומי אוסטריה הישנה ישאו חלק בהוצאת המלחמה. מר נרן הגיש כמאה גנו העיסים הקצנים האלה המסבירים לעצמם לפעמי מקישי אחרים כשעה שום עצמם נמצאו עוד לפני זמן קצר כשורות וחלומים.

השלום עם תורכיה
 פרוז 8 יוני. הרבים אמריקאים אחרים מהממשלה האמריקנית עניי המזרח נסעו לקיסטון במטרה לעסוק עם בשאלת תורכיה.

פרוז 14 יוני. כתתאם לדרשת הממשלה התורכית והמנום ממשלת-השלום של תורכיה לבוא לפרוז. לפי הנראה, היה ראש הוועדה בממשלתו. זו מפתחים שלצד תורכיה נתון רשות לחדש עם באי כח ממשלות הממשלה.

על חיים האיריאני
 פרוז. הוועמלים מכביסם לתורמים בנתע לשאלת ופי הם האיריאני.

חבר הלאומים
 לונדון 16 יוני. מר קלמנסו, הקולגו היוו הלווד סל וט מודע על התנאים שעל פיהם יתקבלו לחבר-הלאומים חברים חדשים שאינם הרבים סימנים. התנאים שוט במקצת כדי לתת להם יסמור דין וחשבון על ואת למעצת האירינת. לפי הנראה, תתקבל ברמניה אל חבר-הלאומים על פי התנאים הבאים:

אורמניה צריכה לנתן ממשלה קבועה, כח (2) לתת על תנאי השלום, (1) למלא אותם באמנה.

האלם, שהתשובה על הצעות הגרמנים המסר כיום 13 לדי. זמן של חשה ימים יתן להם את לקבל את תנאי השלום.

ברוסיה
 ספלת הבולשביקים
 לונדון 13 יוני. הבולשביקים פט את העיר אלכסנדרובסק אחרי הרעשת האירונים של ממשלת הסמרת יקאטרנרד 6 יוני. הנגדו אלני המסרת את המור האחרון של מחנה הבולשביקים הנשירי, ולקו בשבי מחלקה ריכוזי שלחם של ואל הרגלים, נעשים תותומם הרבה טנות-ריה ורכבות מעוקות מוזן.

מלחמת בריטניה בבולשביקים
 לונדון 18 יוני. לשכת המלחמה מדיעה כי הנוסף על בריטניה תגדלה והשתופו כמלחמה האחרונה שנקרחה כנגד הבולשביקים בדרום הסוה.

תשובת הנגד קולמטק
 לממשלות הברית
 פרוז 12 יוני. הנגד קולמטק השיב על ההצעה שבאה אלו סאת ממשלות הממשלה כי בכלל הוא שבע רצון מסעיפי הצעה זו. אין הוא מודה את ערנו לפי שעה בנתע לקייאת האספה המיסרת הברית העיסיה ברישות עצמן של המדינות החדשות, שנתבנו כוסן האחרון ברובם ממשלות הממשלה על הברית הסה הצרית.

המלחמה בבולשביקים
 לונדון 14 יוני. שבע סאות אנשי צבא בריטים, קריגים אוסטריים ובען אומלל ללמא באנית מסוד גרמנית ומסם יסעו לטורמן. מצב של מלחמה בפטרונרד שמוקדולם 13 יוני. מדיעים כי בפטרונרד שורר מצב מלחמה תמור. נמסר כל בתי הקדתי, בתי החינוך והרא-נגו. רדגל התפוסט עד מאר. ויטכ פנה בנאמור אל הפולמרים בדרישה לשמור לא רק על הבורגנים אלא על בני מלחמתם הם כי רבו המתנגדים למשמור הנכוח. וקל נחל מהצי נמצאו נכשיו בקשן הקדתי יש לשער כי אם תוא התקפה יטבעו את האניות האלה כדי לחסום את הדרך. לפי הנראה, הדיש הבולשביקים לונדן על פטרונרד.

מנוסת הבולשביקים
 קפטנז 13 יוני. האמטונים הגיעו עד הדכינה וכבשו גם את נקדת המור הנמצאת כח קרצבות יקבמטמטום. הדישאים מתקיימים במדינות רבה לדיבינסק מצדה הדרומי. הבולשביקים נסם. המתנה הצפונית הנמצא כמותו אינערמן חדש את התקפותיו ויקו שבויים רבים ושלא רב המלחמות שבמחו פטרונרד נקרות במרחק של עשרים פוטא סמערב למשינת.

התקדמות לאורך המורמן
 האסטפורס 13 יוני. האנגלים הולו להתקם לכל אורך מסלת הברזל שבמורמן. רוסיה וממשלות הברית

פרוז 14 יוני. הומועצה העליונה של ממשלות הממשלה ובעלי בריתם שלחה היום לאיסטויל קולמטק את המלחמה הבאה במלחמת הממשלה ובעלי בריתם מאשרות כוח את קבלת תשובתו של האיסטויל קולמטק. ממשלות הממשלה שמהות לוח התשובה הנראית לוח מתאימה בעיקרה עם הרעצות שהציעו על הכוללות עירוב סמסיקה עטר ודשם השלמון העצמי והשלטת השלום בין העם הרוסי ובין שכנו. ממשלות הממשלה ובעלי בריתן הולמו להתאחד עם האיסטויל קולמטק ובני בריתו. כפי שנוכר כמכתבן הראשון. תעדיה ודורב וקיסר, ליד ג'ורג'י, קלמנסו, אוקלנדו, קאטו. כאנגליה

השלום הגרמני כבית הנבחרים
 לונדון 13 יוני. מר הנלד סק נל עורר את תשומת לב חברי בית המורשים על השמעות שנפתחו כי אחרים מראשי מפלגת הפועלים ובעלי השפעה מתוך החברים המכביסם השפיעו על ליד ג'ורג'י סיכום לשתות את תנאי השלום למובחנה של גרמניה. מר בונו לאו בתשובתו, למר נל הבטיח כי שום איש לא קבל ולא יכל לקבל השפעה מצד מי שהוא כי אם אך ורק מהצעות המביאות למטרה רצינה ושהגן לטובת הצבור. ראש המיניסטרוון הברזש של הוא מצידו את השמעות האלה הודיע שלא בא בדברים עם כפי-כח הפועלים וגם לא עם כפי-כח בעלי המסאם. שום נסיון לא נעשה על יד לשתות את תנאי השלום למובחנה של גרמניה.

מסחרה של בריטניה בעתיד
 לונדון 6 יוני. הלווד קרוון הודיע להתאחדות לשכות המסור, כי הוא מיסד ועד אשר יתן על האמנעים שיש לאחד בום בעתיד בשביל לונדן על עניניה המסחרים של גרמניה בודל. העד הזה ידאג גם ליסד לשכות מסוד ברישות בודל.

בגרמניה
 מנהיג מפלגת הספרטוקוס נדון למיתה
 קפטנז 10 יוני. מנהיג מפלגת הספרטוקוס בגרמניה מר לין, נדון למיתה בשביל מעשה בגידה במלחמה והמסר באותו יום.

ברלן 10 יוני. מפלגת הפועלים ערכו שכייתה של 4 שעות בתור מדאה נגד גור-דעי של לין.

בתורכיה
 מלמה 6 יוני. היום הגיעו הגה ששים וששה אמרים מדינים מתורכיה. מסמור חוק הישם עליהם. האמרים האלה הם רובם ככלם מיניסטרים מחקפת המשטר הישן, שום אחרים נעד ופרעות כארמניה. אשמים בגלות אנשים רבים ובהמון עוקות ובמסכים אחרים.

ידיעות אחרונות
 השלום עם בולגריה
 קונגרס השלום ידרוש, כפי הנראה, מבלגריה לשלוח את צריה פרוז, למען יעייט ותחמו עליהם.

המצב בקוסטופה
 ראשי האחרונים שנשלחו ע"י הממשלה הבריטית מקוסטופה למלטה הגיעו כבר לאו וה. לפי דברי העיתונות הקוסטופית הוטב מאד המצב בעוד בירת התורכים אחרי הרדקת האנשים האלה.

כאוסטריה
 יונה 12 יוני. ארבעת אלפים אברים מדינים התאספו בין נקטוהוף וקלדוהוף במטרה להפיל

את ממשלת הסובייטים שבאלתור. המתנה הנמצא בקרבת עיר זו וסם להם את הדרך במקלעים ובמנונת הורה שלהם. האברים נדרשו אחד ובקלדוהוף הגיעו על ידי מחנה הסובייטים. אחרי מלחמה קשה נפלה העיר. כבודשט שורת הקמטורה צבאות הצבא האדום של הונגריה כבשו את העיר קשיא אחרי מלחמה כבדה שארכה שני ימים. תבוסת הסובייטים היתה שלמה.

פתבות

יפו.
שאלת החיות. ארת השאלות הימעותה במתע כחור הוא בליס שאל שר החיות לשנה הבאה, השנים הראים את תולד הקיטו לשים לב אלה הלבקט לה פתוח במרם יגיע מקדו. מצב - הדרים עכשו, הדרשות המפורשות של כנל-הבתים נח-אמי-בנתע לשטר החיות, נתן מסק לשער, עד הוכן הגיע המבנה של הפקת-העירם אם לא יקיימו לבראז בעוד סיעד תרופה כנגדו. מכון בעיקר נתע הודק וזה לשכני תל-אביב נתקדו הם ראשונה וישו בבקשה ובהקעה אל ועד השבועה הזאת אחרי שיבטו שנות סנקרא בנתן ה יני ועד ת"א. נתקבלה החלטה למעט יתדה משותפת מכון בא-כה כעדיב השכנים. שקליה עם ועד השבועה היה לוח והחלטה בשאלת שר-החיות, לשם ה נקרא כנר שלח אספות כלליות, שחיס של בעקדב והשלישית של השכנים ת"א. קטב השאלה הוא בקיעת גרמיה השכנים החדשים כי תבקע גרמיה של-שר-החיות ברובם העדה השותפת. לאכאר, אין בודישה זו כדי לרנס נוק לענינים של בעקדב; ורי שהעורפה יוכלו לאקבע על יסדות המסביקים את רנבם. ואלם הקבועה כי הדישה זו טבעת סוד שנים מקודרת התנגות סוד בעקדב; ובשתי האספות הכלליות שסעיף הוודה השתכסה פהים המנהל האדתי. "מה פה זה נתון את הרשות לשבן פלוט או לאמיני העיקרין את רנבנות" ואין מרם רמה להסכים כי ענים הדישה של בקיעת גרמיה יוכלו הוודה לבוא גם סוד בעקדב; ואשר לפרשי הטרמה - ורי הילכו כוח כ"כ משותפים ואין פהים קפח השכנים שחפשי שנות שמתן נתקבלו אלו; הכללות הגיעו הצעות שנות שמתן נתקבלו אלו; כשים כל לק, ששר החיות ת"א; ובגללה גם כשכנות האחרות עלה לטבה כזה שאטי סודי כשים מסק ואטי מתיים למקדוה הטרמה בא"י, מדישה האספה פה אדך:

- 1) מן הברזל לקבע גרמיה לשנת-החיות הבאה והמכלול ע"ז את הנצל גם סוד בעקדב גם סוד השכנים המסביקים החדים בחדים.
 - 2) על ועד השכנים הקם לעכד גרמיה כללית לשבר החיות ולצד לעכד הגרמה גם שנים סכעלי הבתים שאינם מסביקים ודוחו;
 - 3) למודר בעודה מפורשת סכא-כה כעלי הבתים השכנים שחפשי ותתוך ככל סקדה של סכמד כן כעלי בתים השכנים;
 - 4) על ועד השכנים לסוד את ענין שר החיות גם בותר שטנות העיר;
 - 5) אם הבר"ם שיתעד ע"י השכנים עם בעקדב, תול-תל-אביב, תד-תעד ותר המסכות המענינים כוח בנתע לקיעת גרמיה לא יצלה מדישה האספה, שקל כל השכנים להשאר בוחרים;
 - 6) כל השכנים מתחייבים כששר למלא אדך כל החלטות האספה ועד השכנים ובקשר אדך והחלטה מס' 5.
- רעין בקיעת הגרמה לשטר חיה ולקו ורכש לו תבת ונבאה שנתיד הוא לצאת לפעל. ככה היתה במשרד הרבנות ישיבה משותפת של כ"כ מסכות, שדה בשאלה זו, ובין יתר החלטות נתקבלו גם אלו:
- 1) דמי השכחות של החיות לשנה הבאה צריכים להיות ע"י גרמיה בקיעה ומחלטה;
 - 2) בקיעת גרמיה זו תעשה ע"י העדה המשותפת של כ"כ בעדיב השכנים ככל השכנות. העדה תבחר מקרה ועד סכרע; החלטות העד הזה תחוששה ע"י מסוד הרבנות.
- לפי השמעתו הבקעה גם קידחת המסמלה את ועדה נעד בקיעת גרמיה לשטר חיה ובכך, שאן להשד את מסוד הרבנות המסמלה כמות לקש את וכות בעקדב; ולעסק; אבל מבת התשיבים הושראת השלום ביניהם הדרשה, כי קצר מסוד כן-סך, שיהא לו ישי-כה להחליט בשאלת החיות ע"י תנאים טוים ורביים לשני הצדדים.
- כן החלטות מסוד הרבנות בנתע לשאלת החיות ישנו ועד החלטה אחת, שראי לשים לב אלה להוציאה לפעל. כחוק, תלילים להסכיד

בארץ את החיות לשטר שנה ע"י מן המסמלים בני הפקם וזאת כי בכל שלש שנים מתחף תור "המסך" (וכן הקף החיות) ומקדים מדיים ימים השנה ילד המסך בריה תשרי. הדי סבלו זה. מלבד זה גנה על וימים הקיטו של "המסך", ים או יום ב' להדיש; הם ישי ראש-השנה לשראה. ואזי יהיה לתקוע ירה כוסן הבקע; אשר על כן החליט מסוד הרבנות שיבטיבו השותפת עם בני שאר המסכות לאכו.

בראשונה זו זמן סך החיות כשנה זו הול בריה תשרי, החדש אשר מתחלת ועד סמו קודט על כשהו, ובחביתו. כי המלפל כוסן הזה קשה מאד ואזי לקיעות מכלקדי הול המעדים המפורת ששומם הולטט כיד עם בני ע"י ת"א ועד העד, כי זמן חלוק חרות כשנה זו יהיה לרה חסון תר"פ. הוכת נתון לכל השכנים להשאר בבתדים כשקר החדש הזה (תשרי) והלום ע"י המסדות שנתע טרחה.

הגב' בצ. - כותבת לט מראשון לעיון
 יבל השנה כשונה עד סאה, ים מקימות כנן שפלת לוי, שהתבאית הגלילה סאה, ובזה, אל הדרים לא יעלותה התבאיה יפה להאכין לב עצייתו השקיעו עם בחוקה היה זריכה כח וסרן; בנתע לחותם או חואים משה הדרך סוד כבששות לא פרה החותים כלו, ועל הדרים טסא הויה פיר למבדור. הביטסו נתן 30% כפי השנה שנתע, המסוד היה נכסן יותר מאשתוק. הסקדים - לא ככל מקום הם שיים ים טרטים מקובלים באופן מקנה, ובכל זאת אין הענינם עשום פיר כמקע ורי טרטים שפירותיהם סוכים. חסן "הקבוצה" היה פורה ביותר, ולקוטבו המכניס "פרנצס" לקיעות פרי השקיה הוכה לו את חואים השנה גם בפנפם מינים אחרים - כנן בודללו, אילקם וכדוה קרנן - החלוד עד סאה; לא עלו יפה מיטק ובתכין לבל מוב מקום כעלי הקבוצה; אך סן זה אינו נמצא כממות סוכות. הוא מסמס רק באצעי להשכיה בתקשית הדין.

מנה לוי, התנה על-ד שנתעו סרפנד נסכה פורה אדחת "קבוצה", שמפורטה הוא להפין כן החליט את היעת השנה הקבוצה ע"י סקורים קייאות, הריאות המנות ע"י הומונת העד זריכה מר ו' ב' ו' נספיקי הרמאה כעברית.

אבל לאו
 "השמש ורהה... והשוהם שהם"

הסילים המועפות האלה מססאו של משרוננו הלאומי על השחיטה ביהודי קייטוב הרוסית, שאין כמותן מצינות את הוים שבין התקדמות העולם כלו ובין מצבם של בני עם הגודד כעולם. הסילים המועפות האלה מפלאות עכשויו נפש כל יהודי ויהודי.

השמש ורהה והשוהם - שהם: סוד אחד יעודים כל כך מוהורים לעוקר הקרוב, בית לאומי לעם ישראל כארץ-ישראל וכנות אשיות ולאומיות ליהודים ככל המדינות והארצות, ולא הצד השני - אבל כבוד לעמנו, שאל היה עוד כמותו מיום חורבן ארצנו. מיליונים יהודים נתונים בדי עמים קטנים כצאן לטבח ואין סנון, ואין מציל.

השמש ורהה ושוהם - שוהם! אנהנו, הקם העברי, הקם העתיק בעמי התרבות שבעולם, שהגיעו בתרבותם על מדי להכריזו הננה על החלשים ושחרור השוואתם ללאהות ולשלום, כל אלה יודעים מה שנגעה עכשויו ביהודים אשר בארצות פולניה.

השמש ורהה ושוהם - שוהם! אנהנו, הקם העברי, הקם העתיק בעמי התרבות שבעולם, שהגיעו בתרבותם על מדי להכריזו הננה על החלשים ושחרור השוואתם ללאהות ולשלום, כל אלה יודעים מה שנגעה עכשויו ביהודים אשר בארצות פולניה.

ראים לדרוש סאת עמי התרבות: היו גם נאה מקימים!

